

13 Nr. 120, S. 5.

9. I. 02

Wohlg.

Herrn Hon. Dupancic[#]

Eingehrig. Freiwilliger
in der Officiers-Aspiranten-Schule

Eggenberg bei Gratz.

Landwehr-Caserne.

Dragi Zupančič! —!

Se zdi, Ti knjige nisem
poslal. Dales ti, pa imam
le tebe marke. Če ne grej,
v soboto Ti jo pošljem na
vrati urin. Zamej ovitek
je res jako imeniten — bo
videl! Na slovenski knjigi
dostoj se ni takega.

V „Dobro in Sveto“ me
Lampe skrivno pegla.
Niti ene same slovenske
besede mi ne da! Slovenci
pa me je zalajil; jaz
bi rad, da bi se il on
spravil name; za ščestnejši
bi bilo daleč in tudi
jaz bi bil vesel.

Dramo sem izročil

Schwentnerju je pred
kakimi tremi tedni.
Pravi se ji, Karly na
Belajnovi, nemena
naslov, pa ga skoro
ne morem spremeniti.
Mislim, da jo izda
kmalu, izdati pa je letos
najbrž še ne bodo.

Zdajle pišem nekake
epitog za svoje pesmi.
Gredo je, pa kaj - denarja
sem rabil. V kolajbo
ti povem, da sem jih
po približno 20 izpuštil,
ker prišlo ni menda
15 novejših (novih ne),
ki so bile pa večje del
kudi je v. Zvonu. Popredel
sem mnogo. Izidejo
menda ob istem času

kakor Tvoj, tako da
bo samota še večja.

Na Dunaji mi prav
nič novega. Gledališče
je od mrtih; najnovejši
vsebi je imel v letošnjem
sezoni Euripides (igrali
so v. Jozefoven na literarnem
večer Hrabkeja in jony
zelo občudujem, da me
ni bilo zraven). Razstava
secesije je bila precej
dobra; najbolj pa nro
je iznenadil in navdušil
Todorop, ki je imel
celo kolekcijo. Segramil
sem se z dnevno mladinsko
kiscerijema (Tratnik in
Zubeta); vsek izmed
njih se mi zdijo večji
talent nego Vrapotic,
ki se je menda čisto

potujal; padel je
v roke razbojnikom
(V. Sic, Gault etc.) in
kar je risal zadujic
- in risal je, pravijo,
z veseljem - za Niolo
(zdej gospo Jerajeva) je
bilo zanj in bi jaz
sam ne napravil slabie.

Jerajeva je prijazna
in plemenita ženska.

Zdej namreca izdela
svoje otroške pesmi;
ki so nekateri res zelo
lepe. Rada bi napisala
nekak, "Bildbuch" in
zdej, ko je videla Jamovo
rišo za mojo knjigo,
bi hotela, da bi risal
on. Jaz mislim, da
bi bil Jamo sposoben
za tako rec.

II.

Dela imam steno!
Zdej napisem par novel,
pridenem se to in ono
iz "Zvonu", "Plavank" itd.
- za to knjigo! Kdo
pa precej na roman
za "Matica"! Polet
moram - moram na
vrat nain - v domovino
in zelo vrbim denarja,
mnoho denarja. Al' kaj
sem je ves - delo, delam
z veseljem in nikoli
se mi ne zdi; da bi se
silit. Karob, - celo
vesel sem in dobro vest
imam in kolikor dalj
in vec pisem, tem boljse
pisem. Kakor da bi
bila verka vrata in
verka stran klin na
lestnici.

Kadar bom pri
krajih z vsemi temi rečmi,
pa se sprevam na
romantično komedijo,
ki bodo nastopale
v nji vsi drugi
ljudi tudi cepenice,
bele žene in kerkelje.
In lepo smor imam
za novo vno drama.

Kaj počneš ti?
Kakor vidim, leleš
psemi kljub vsemu.
Toljši mi kraj in
sicen^{je} kraj poljski, da
stois' to reč' kakoj!
Toljši, ko pojdem
skoz Gradec, se pač
nečim' ter en večer
pokroha.

Tukaj je s kuki
vse pri krajih - Dalje
kolikor dalje sejejo
oči.

No, piši kmalu!
Kupijo letis v nedeljo.

Pozdravi Te

Jurej;

9. I. 909

Juan Combar

Pozdrav od gospodinjic.
Če pišeš Jani;
pozdravi za! —